

ROMÂNIA

TRIBUNALUL SIBIU
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA Nr. 362/2020

Ședința publică de la 30 Iulie 2020

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE

Grefier ..

Pe rol pronunțarea asupra cauzei Contencios administrativ și fiscal privind pe reclamantul PREFECTUL JUDEȚULUI SIBIU și pe pârât CONSILIUL LOCAL AL ORAȘULUI CISNĂDIE, având ca obiect anulare act emis de autorități publice locale.

Se constată că dezbaterile cauzei a avut loc în ședința publică din data de 06.07.2020, susținerile părților prezente fiind consemnate prin încheierea de ședință din aceea zi, încheiere ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, amânându-se pronunțarea în cauză la data de 21.07.2020 și ulterior la data de azi, 30.07.2020

TRIBUNALUL,

Constată că prin acțiunea în contencios administrativ înregistrată la Tribunalul Sibiu la nr. 2066/85/2019, reclamantul PREFECTUL JUDEȚULUI SIBIU, în contradictoriu cu pârâtul CONSILIUL LOCAL AL ORAȘULUI CISNĂDIE, a solicitat ca prin sentința ce se va pronunța să se dispună:

- anularea în parte a Hotărârii Consiliului Local al Orașului Cisnădie nr. 6/2019 privind aprobarea Regulamentului de instituire și administrare a taxei speciale de salubritate pentru Unitatea Administrativ Teritorială Cisnădie, respectiv anularea dispozițiilor art. 3 alin. (6) lit. b din Anexa la această hotărâre.

În motivarea acțiunii, reclamantul susține, în esență, că potrivit prevederilor art. 3 alin. (6) lit. b din Anexa la H.C.L. nr. 6/2019: "pentru imobilele cu destinația de locuință deținute de persoanele fizice sau juridice, declarate ca fiind nelocuite, taxa de salubritate se va calcula pentru 1 persoană/lună, obligația proprietarului de a depune ulterior o declarație rectificativă imediat ce această situație se va schimba, va subzista permanent."

Consideră că au fost încălcate dispozițiile:

- Art. 3 lit. f) și g) din Legea nr. 101/2006 a serviciului de salubritate a localităților, republicată, potrivit căreia serviciul de salubritate se organizează și funcționează pe baza următoarelor principii: tarifarea echitabilă, corelată cu calitatea și cantitatea serviciului prestat; nediscriminarea și egalitatea de tratament al utilizatorilor;

- Art. 30 alin. (1) și (6) din Legea nr. 273/2006 a finanțelor publice locale, cu modificările și completările ulterioare, care reglementează că pentru funcționarea unor servicii publice locale, create în interesul persoanelor fizice și juridice, consiliile locale, aprobă taxe speciale, care se fac venit la bugetul local și se încasează numai de la persoanele fizice și juridice care beneficiază de serviciile publice locale pentru care s-au instituit taxele respective.

- Art. 484 alin. (1) și (3) din Legea nr. 227/2015 — Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care reiterează faptul că taxele speciale se instituie pentru funcționarea unor servicii publice locale create în interesul persoanelor fizice și juridice și de asemenea că taxele speciale se încasează numai de la persoanele fizice și juridice care beneficiază de serviciile oferite de instituția sau serviciul public de interes local, potrivit

regulamentului de organizare și funcționare al acestora, sau de la cele care sunt obligate, potrivit legii, să efectueze prestații ce intră în sfera de activitate a acestui tip de serviciu.

Consideră că dispozițiile art. 3 alin. (6) lit. b din Anexa la H.C.L. nr. 6/2019 sunt nelegale raportat la prevederile legale menționate, sub două aspecte: pe de o parte, nu poate fi stabilită o taxă de salubritate în funcție de locuință, ci în funcție de numărul de persoane care beneficiază de serviciul prestat, iar pe de altă parte, nu poate fi reglementată o taxă de salubritate pentru persoana care nu locuiește în imobilul în cauză și ca atare, nu beneficiază de serviciul de salubritate.

Conform dispozițiilor art. 3 lit. f) și g) din Legea nr. 101/2006 privind serviciul de salubritate a localităților, serviciul de salubritate se organizează și funcționează pe două principii de bază, respectiv tariful echitabil, corelat cu calitatea și cantitatea serviciului prestat, nediscriminarea și egalitatea de tratament al utilizatorilor.

Este evident că normele juridice stabilesc, pe de o parte, că în cazul colectării deșeurilor menajere prețul se stabilește pe numărul de persoane și nu pe "gospodărie", iar, pe de altă parte, numai prin această modalitate de contractare pot fi respectate principiile sus-amintite. În caz contrar, apreciază reclamantul, se produce un dezechilibru profund în ceea ce privește suportarea prețului prestației, raportat la contraprestația operatorului, cu grave consecințe în ceea ce privește respectarea principiului nediscriminării și al egalității de tratament al utilizatorilor.

Față de principiile stabilite de Legea nr. 101/2006, care impun o tariful echitabil, corelat cu cantitatea și calitatea serviciilor prestate, nediscriminarea și egalitatea de tratament a utilizatorilor, aprobarea unei taxe de salubritate în sarcina persoanelor fizice și juridice care nu locuiesc în imobilele în cauză și care nu beneficiază de acest serviciu, instituie o discriminare față de persoanele care locuiesc efectiv în unitatea administrativ-teritorială, care beneficiază de serviciul de salubritate.

Mai mult, arată reclamantul, potrivit legislației incidente în materie, taxele speciale se pot încasa doar de la persoanele care beneficiază de serviciul în cauză, or, în speță, imobilele în cauză nu sunt locuite, iar persoanele fizice sau juridice nu beneficiază de serviciul de salubritate astfel încât nu pot fi obligate la plata unei taxe de salubritate - art. 30 alin. (1) și (6) din Legea nr. 273/2006 și art. 484 alin. (1) și (3) din Legea nr. 227/2015 — Codul Fiscal.

Amintește că orientarea jurisprudențială care s-a cristalizat în materie este în sensul anulării hotărârilor de consiliu local și menționează Decizia nr. 1571/2015 pronunțată de Curtea de Apel X în dosar nr. XXX, publicată în Monitorul Oficial nr. 575 din 31 iulie 2015.

Astfel, preciază reclamanta, în considerentele deciziei amintite se reține:

Din analiza hotărârilor contestate Curtea constată că reiese, în mod neechivoc, faptul că taxa de habitat a fost stabilită de intimat în funcție de gospodărie, iar nu de numărul de persoane care beneficiază de serviciul de salubritate și care fac parte din acea gospodărie. Or, în aceste condiții, date fiind principiile prevăzute de art. 3 lit. f) din Legea nr. 101/2006 a serviciilor de salubritate a localităților, care impun o tariful echitabil, corelat cu cantitatea și calitatea serviciului prestat, nediscriminarea și egalitatea de tratament a utilizatorilor, instanța de recurs reține că aprobarea taxei de salubritate pe gospodărie, indiferent de numărul de persoane care o compun, nu este conformă cu principiile taxării echitabile, corelate cu cantitatea serviciului prestat, și nici cu cel al nediscriminării utilizatorilor, fiind evident că se încalcă aceste principii, de vreme ce locuințele pot avea număr diferit de persoane în compunere, iar cantitatea serviciului prestat diferă în funcție de persoanele din compunerea gospodăriilor respective din aria deservită. Astfel, conform dispozițiilor din Legea nr. 101/2006 privind serviciul de salubritate a localităților, serviciul de salubritate se organizează și funcționează pe două principii de bază, respectiv tariful echitabil, corelat cu calitatea și cantitatea serviciului prestat, nediscriminarea și egalitatea de tratament al utilizatorilor. Este evident că normele juridice stabilesc, pe de o parte, că în cazul colectării deșeurilor menajere prețul se stabilește pe numărul de persoane și nu pe "gospodărie", iar, pe de altă parte, numai prin această modalitate de contractare pot fi respectate principiile sus-amintite. În caz contrar se produce un dezechilibru profund în ceea

ce privește suportarea prețului prestației, raportat la contraprestația operatorului, cu grave consecințe în ceea ce privește respectarea principiului nediscriminării și al egalității de tratament al utilizatorilor. Pentru aceste considerente, Hotărârea nr.11 din 27 ianuarie 2012 și Hotărârea nr. 391 din 16 decembrie 2013 - art. 1 privind stabilirea și calculul taxei de habitat apar ca nelegale și vor fi, în consecință, anulate de Curte, fiind încălcate dispoziții legale imperative care reglementează serviciul de salubritate a localităților.”

În drept, se invocă art. 194 și urm. Cod procedură civilă, Legea nr. 340/2004 rep., Legea nr. 554/2004, Constituția României rep., Legea nr. 101/2006, Legea nr. 273/2006, Legea nr. 227/2015 — Codul Fiscal.

Prezenta cerere este scutită de taxa de timbru și timbru judiciar.

Prin **întâmpinarea** formulată (f.42) instituția pârâta solicită respingerea acțiunii, ca neîntemeiată.

În motivare, pârâtul precizează, *în primul rând*, că, din punct de vedere al legalității, trebuie făcute următoarele sublinieri:

Că reprezintă activitatea de salubritate

Conform art.2 alin.(3) din L. 101/2006 : „(3) Serviciul de salubritate cuprinde următoarele activități:

a) colectarea separată și transportul separat al deșeurilor municipale și al deșeurilor similare provenind din activități comerciale din industrie și instituții, inclusiv fracții colectate separat, fără a aduce atingere fluxului de deșeurii de echipamente electrice și electronice, baterii și acumulatori;

b) colectarea și transportul deșeurilor provenite din locuințe, generate de activități de reamenajare și reabilitare interioară și/sau exterioară a acestora;

c) organizarea prelucrării, neutralizării și valorificării materiale și energetice a deșeurilor;

d) operarea/administrarea stațiilor de transfer pentru deșeurile municipale și deșeurile similare;

e) sortarea deșeurilor municipale și a deșeurilor similare în stațiile de sortare;

f) măturatul, spălatul, stropirea și întreținerea căilor publice;

g) curățarea și transportul zăpezii de pe căile publice și menținerea în funcțiune a acestora pe timp de polei sau de îngheț;

h) colectarea cadavrelor animalelor de pe domeniul public și predarea acestora către unitățile de ecarisaj sau către instalațiile de neutralizare;

i) organizarea tratării mecano-biologice a deșeurilor municipale și a deșeurilor similare;

j) administrarea depozitelor de deșeurii și/sau a instalațiilor de eliminare a deșeurilor municipale și a deșeurilor similare;

k) dezinsecția, dezinfectia și deratizarea.

Care este consecința logică a determinării de către legiuitor a activităților incluse în noțiunea de salubritate : prin natura activităților cum sunt „măturatul ,spălatul, stropirea și întreținerea căilor publice”, „curățatul și transportul zăpezii de pe căile publice”, „dezinsecția, dezinfectia și deratizarea” acestea profită proprietarilor de imobil indiferent de faptul că aceștia locuiesc permanent sau doar sporadic în imobil.

2.- La cine se referă textul art. 3 pct. 6 lit. B din anexa la regulament: Consideră că este fără urmă de dubiu faptul că obligația de plată este instituită în sarcina proprietarului imobilului și nu ca o sarcină a gospodăriei și vizează acele persoane care ocupă temporar imobilele fără a declara acest aspect pentru a fi taxați.

3.- Autonomia de reglementare a consiliului local: Două sunt textele imperative care reglementează dreptul, dar și obligația organelor locale de a determina condițiile în care se realizează salubritatea localității

Conform art. 5 din L. 101/2006 : „(1) Autoritățile administrației publice locale elaborează, aprobă și controlează aplicarea strategiilor locale cu privire la dezvoltarea și funcționarea pe termen mediu și lung a serviciului de salubritate, ținând seama de

prevederile legislației în vigoare, de documentațiile de urbanism, amenajarea teritoriului și protecția mediului, precum și de programele de dezvoltare economico-socială a unităților administrativ-teritoriale '

Conform art. 6 din L. 101/2006 : "(1) Autoritățile deliberative ale unităților administrativ-teritoriale/sectoarelor municipiului București au competențe exclusive în ceea ce privește înființarea, organizarea, gestionarea, coordonarea și atribuirea serviciului de salubritate a localităților,

4.- Reglementări Similare: Textul învinuit ca nelegal de Instituția prefectului nu reprezintă "un moft" al consiliului local Cîsnădie. El s-a născut ca o realitate care nu este specifică doar acestui oraș.

Cu titlul de exemplu citează din prevederile art. 4 din Regulamentul de instituire și administrare a taxei speciale de salubritate în Municipiul Sibiu

(1) Proprietarii care declară că un anumit imobil este nelocuit/nefuncțional vor datora taxa de salubritate pentru imobilul respectiv pentru o persoană.

(2) În cazul nedeunerii declarației pentru stabilirea cuantumului taxei speciale de salubritate , obligația de plată se va stabili din oficiu pentru fiecare imobil detinut, după cum urmează

- a) pentru persoanele fizice : pe baza estimării unui număr de 4 persoane.
- b) pentru persoanele juridice : pe baza estimării unei cantități de deșuri de o tonă/lună.

Sub aspectul oportunității, pârâtul susține că, pornind de la rațiuni sociale Instanța Supremă și - a reconsiderat punctul de vedere legat de obiectul limitat al acțiunii în contencios administrativ cu referire strict la legalitatea actului atacat.

Astfel , în considerentele deciziei nr. 860/2012 pronunțată de ÎCCJ a României Secția Contencios Administrativ și Fiscal, respingându-se un recurs în care se critica tocmai analiza oportunității actului administrativ de către prima instanță se rețin următoarele .

Înalta Curte va respinge criticile recurenților prin care se susține practic că instanța de contencios administrativ nu ar putea analiza decât legalitatea unui act administrativ, dar nu și oportunitatea acestuia. Judecătorul poate analiza și elementele de oportunitate, când apreciază că acestea întregesc elementele legalității mergând pe ideea că scopul legii (interesul public) este întotdeauna un element de legalitate, iar mijloacele pentru atingerea acestui scop sunt aspecte care tin de oportunitate"

În ce context, apreciază că a fost absolut necesară adoptarea unei astfel de măsuri nu numai în această localitate, dar și în alte localități care se confruntă cu aceleași probleme sociale

1. Conform legii, plata operatorului zonal, deci a societății care asigură serviciile de salubritate se face în funcție de cantitatea de reziduri colectate.

2. În Cîsnădie există peste 3000 de persoane care împreună cu întreaga familie lucrează în străinătate.

3. Toate aceste persoane vin în țară de sărbători sau în concediul de vară și locuiesc în imobilele proprietatea lor producând voluntar sau involuntar gunoii pe care operatorul în ridică iar toți îl plătesc.

4. Că aceasta este realitatea o dovedește evidența contabilă a operatorului de colectare care atestă aproape o dublare a cantității de deșuri menajere în perioada lunilor iulie — august, perioadă de vacanță, decembrie , perioada Crăciunului și aprilie — mai, perioada paștilor.

5. Nimeni nu face declarații de ocupare chiar temporară a proprietăților pentru a fi impuși la suportarea costurilor de salubritate.

Întrucât Primăria Cîsnădie nu are alocate fonduri pentru a acoperi în mod legal aceste costuri care le revin de drept proprietarilor de imobile care nu își îndeplinesc obligația de a declara ocuparea temporară și folosirea proprietăților lor și nici realocarea acestor costuri în sarcina celorlalți locuitori ai orașului care își plătesc corect taxa de salubritate singura

modalitate de rezolvare a acestei situații o reprezintă cea adoptată prin regulamentul atacat, subliniază pârâtul.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Art. 3 alin. 6 lit. b din pct. 2 Modalități de stabilire a taxei speciale de salubritate din Anexa la HCL nr. 6/2019 (f. 12 verso) prevede că, „Pentru imobilele cu destinația de locuință deținute de persoanele fizice sau juridice declarate ca fiind nelocuite, taxa de salubritate se va calcula pentru 1 persoană/lună. Obligația proprietarului de a depune ulterior o declarație rectificativă imediat ce această situație se va schimba, va subzista permanent.”

Potrivit *art. 3 din Legea nr. 101/2006* a serviciului de salubritate a localităților, republicată, serviciu/de salubritate se organizează și funcționează pe baza următoarelor principii:

- f) tariful echitabilă, corelată cu calitatea și cantitatea serviciului prestat;
- g) nediscriminarea și egalitatea de tratament al utilizatorilor;

Totodată, conform *art. 30 alin. (1) și (6) din Legea nr. 273/2006* privind finanțele publice locale, pentru funcționarea unor servicii publice locale, create în interesul persoanelor fizice și juridice, consiliile locale, județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, aprobă taxe speciale [alin. (1)], iar taxele speciale se fac venit la bugetul local și se încasează numai de la persoanele fizice și juridice care beneficiază de serviciile publice [ocale pentru care s-au instituit taxele respective [alin. (6)].

În acest context, instanța reține că motivul pentru care apreciază că actul administrativ contestat, respectiv Hotărârea nr. 6/2019, mai exact art. 3 alin. 6 lit. b din Anexa la H.C.L. nr. 6/2019, a fost emis cu încălcarea prevederilor art. 3 lit. f) și g) din Legea nr. 101/2006, este acela referitor la faptul că taxa specială de salubritate a fost stabilită *pentru fiecare gospodărie și nu prin raportare la numărul de persoane*.

Față de principiile stabilite de Legea nr. 101/2006, care impun o tariful echitabilă, corelată cu cantitatea și calitatea serviciilor prestate, nediscriminarea și egalitatea de tratament a utilizatorilor, aprobarea taxei de salubritate pe rol/gospodărie, *indiferent de numărul de persoane ce o compun, nu e conformă cu principiile taxării echitabile și nici cu cel al nediscriminării utilizatorilor*, fiind evidentă, așadar, încălcarea acestor principii, din moment ce gospodăriile pot avea un număr diferit de persoane în componere, iar cantitatea serviciului prestat este, prin urmare, diferită, în funcție de numărul persoanelor ce compun respectivele gospodării.

Mai este demn de amintit *art. 484 alin. 1 și 3 din Legea nr. 227/2015 C.fiscal*, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia taxele speciale se instituie pentru funcționarea unor servicii publice locale create în interesul persoanelor fizice și juridice și de asemenea, că *taxele speciale se încasează numai de la persoanele fizice și juridice care beneficiază de serviciile oferite de instituția sau serviciul public de interes local*, potrivit regulamentului de organizare și funcționare al acestora, sau de la cele care sunt obligate, potrivit legii, să efectueze prestații ce intră în sfera de activitate a acestui tip de serviciu.

Așa fiind, Tribunalul conchide că în mod nelegal Consiliul Local al Orașului Cislădie a adoptat prevederile contestate, prin care stabilește obligații de plată a taxei de salubritate prin raportare la imobilele deținute cu destinație de locuințe, iar *nu* la numărul de persoane ce locuiesc în aceste imobile.

Apărățile pârâtului cu privire la activitățile cuprinse în serviciul de salubritate nu pot fi primite în condițiile în care au fost eludate textele de lege reținute mai sus.

Pârâtul invocă în apărare și autonomia de reglementare a Consiliului Local.

Într-adevăr, consiliul local are competențe legale cu privire la determinarea condițiilor în care se realizează salubritatea localității (art. 5 și art. 6 din Legea 101/2006), dar aceasta impune respectarea prevederilor legale în materie în vigoare.

Având în vedere considerentele de fapt și de drept expuse, în baza dispozițiilor art. 18 alin. 1 din Legea 554/2004, prezenta acțiune va fi admisă și în consecință, va dispune anularea în parte a HCL Cislădie nr. 6/2019, respectiv în ceea ce privește art. 3 alin. 6 lit. b

din Anexa (Regulamentul de instituire și administrare a taxei speciale de salubritate pentru U.A.T. Cisnădie) la Hotărârea Consiliului Local Cisnădie nr. 6/2019.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE

Admite acțiunea în contencios - administrativ formulată de reclamantul PREFECTUL JUDEȚULUI SIBIU, cu sediul în Sibiu, str. Andrei Șaguna, nr. 10, jud. Sibiu în contradictoriu cu pârâtul CONSILIUL LOCAL AL ORAȘULUI CISNĂDIE, cu sediul în Cisnădie, Piața Revoluției, nr. 1, jud. Sibiu și cu sediul procesual ales în Sibiu, Bdul Victoriei, nr. 27, jud. Sibiu la Cabinet de Avocat ... și în consecință:

Anulează dispozițiile art. 3 alin. 6 lit. b din Anexa (Regulamentul de instituire și administrare a taxei speciale de salubritate pentru U.A.T. Cisnădie) la Hotărârea Consiliului Local Cisnădie nr. 6/2019.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare .

Recursul și motivele de recurs se vor depune la Tribunalul Sibiu, *sub sancțiunea nulității*.

Pronunțată la 30.07.2020, în temeiul art. 396 alin. 2 CPC prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei.

PREȘEDINTE
Grefier

Red.M.T/
Tehnored./A.C. /
Ex. Ef. com.

pentru conformitate

